A COPIE OF A LETTER

That His Majest: of Great Brittain left behind him in his Chamber, at His departure from *Hampton-Court*, *Nov.* the 11. *st.v.* 1647.

To be delivered to the Speaker of the *Lords House, pro tempore*, to be communicated vnto the Lords and Commons, in the Parlament of England at Westminster, and the Commissioners of the Parliment of Scotland, and to all other His Majest: Subjects of what degree, condition, or calling what soever.

In 'sGraven-Hagh,
Printed by *Samuel Broun* English Bookseller, next to the English Church

---

COPYE

Van een Brief die sijn Majest: van Groot-Brittanje in Sijn Kamer achter gelaten heeft op Sijn Vertreck van *Hampton-Court*, den 11. *Nov. stylo veteri*, 1647.

Om te behandigen aen den Spreker van het Huys der Pairen, om ghecommuniceert te worden aen de Heeren ende Gemeenten in't Parlament van Enghelandt, te Westmunster vergadert, als oock aen de Gedeputeerde van't Parlament van Schotlant, ende aen alle andere Sijne Majesteyts Onderdanen van wat qualiteyt, conditie, ofte beroep datse mogen zijn.

In *'sGraven-Hage*, by *Samuel Broun*, Engelsche Boeck-verkooper/ naest de Engelsche Kerck/ 1647.

His Majest: LETTER, for the Speaker of the Lords Houſs, *pro tempore*, to be communicated vnto the Lords and Commons in the Parliment of England at Weſtminſter, and the Commiſſioners of the Parlament of Scotland, and to all my other Subjects of what degree, condition, or calling what ſoever.

Liberty, being that which in all times hath been, but eſpecially now is the condition, the aime, and deſire of all men, common reaſſon, ſhewes that Kings leſſe then any ſhould endure Captivity: Yet I call God to witneſſe with what patience I have endured a tedions reſtraint, which ſo long as I had any hopes, that this ſort of my ſuffering might conduce to the peace of my Kingdomes, or the hindering of more effuſion of blood, I did willingly vndergoe: But now finding by to certaine proefs, that this my continned patience would not only turne to my perſonall ruine, but likewiſe be of much more prejudice then furtherance to the publique good, I thougt I was bound as well by Naturall as Politicall obligations, to ſeeke my ſafety by retyring my ſelfe for ſome time from the publique view

both of my friends and enemies. And I appeale to all indifferent men to Iudge if I have not just cause to free my selfe from the hands of those who change their principles with their condition, and who are not ashamed openly to intend the destruction of the Nobilitie by taking a way their negative voyce and with whom the Levellers doctrine is rather countenanced then punished, and as for their intentions to my Person their changing and putting more strickt guards vpon me, with the discharging most of all those Servants of mine, who formerly they willingly admitted to waite vpon mee, doe sufficiently declare: Nor would I have this my retirement misinterpreted, for I shall earnestly and incessantly endeavour the settling a safe and well grounded peace where ever I am or shall be, and that (as much as may be) with out the effusion of more Christian blood, for which how many times have I desired and pressed to be heard, and yet no eare given to me: and can any reasonable man thinke that (according to the ordinary course of affaires there can be a settled Peace without it, or that God will blesse thoses who refuse to heare their owne King? Surely no. Nay I must further adde that besides what concernes my selfe, vnlesse all other chief Interrests have not only a hearing but likewise just satisfaction given vnto them (to witt the Presbyterians, Independents, Army, those who have adhered to me, and even the Scots) I say there can not, (I speake not of miracles, it being in my opinion a sinfull presumption in such cases to expect or trust to them) be a safe and lasting peace. Now as I can not deny but that my Personall securitie is the urgent cause of this my retirement: So I take God to witnes that the publique Peace is no lesse before mine eyes, and I can find no better way to expresse this my profession (I know not what a wiser Man may doe) then by desiring and vrging that all chief Interrests may be heard, to the

end

end each may have just satisfaction, as for example, the Army (for the rest, though necessary, yet I suppose are not difficult to content) ought, in my judgement to enjoy the Libertie of their consciences, and have an act of oblivion, or indemnitie (which should extend to the rest of all my Subjects) and that all their arrears should be speedily and duely payd, which I wil vndertake to doe, so I may be heard, and that I be not hindred from vsing such lawfull and honest means as I shall choose. To Conclude, let me be heard with freedome, Honor, and safety, and I shall instantly breake through this cloud of retirement, and shew my selfe ready to be *Pater Patriæ.*

CHARLES R.

Hampton-Court, 11. *Nov.*
stylo veteri, 1647.

Sijn Majeſteyts Brief, aen den Spreecker voor het Huys der Pairen, *pro tempore*, om mede gedeylt te werden aen de Heeren ende Gemeynte in't Parlement van Engelandt vergadert te Weſtmunſter, als oock de Commiſſariſen van't Parlament van Schotlant, ende aen alle ſijne andere Onderdanen, van wat qualiteyt, conditie, ofte beroepinge ſy mogen weſen.

Vꝛyheyt/ zÿnde de gene die in alle tÿden heeft gheweeſt het oogmerck en de begeerte van alle menſchen / en dat voꝛnamentlick tegenwooꝛdich. De gemeyne reden wÿſt uyt dat Koningen minder als anderen de Ghevangeniſſe verdꝛagen konnen. Nochtans ick neme Godt tot ghetuyghe/ met wat een langmoedigheyt ick verdꝛagen hebbe een verdꝛietige en lange ophoudinge/ 'twelcke ſoo lange als ick eenighe hope hadde dat dit mÿn lÿden mochte vervoꝛderen de Vꝛede des Rÿcx / ofte verhinderen de vergietinge van meer bloets/ heb ick geern ende williglÿck dat geleden ende verdꝛagen; maer nu bevindende dooꝛ al te ſekere teyckenen/ dat deſe mÿn geduyꝛige lÿdſaemheyt niet alleen tot mÿn eygen ruyne/ maer gelÿckerwÿs tot den ondergang eerder als tot vooꝛdeel van't ghemeyne beſte keeren ſoude. Ick meynde dat ick/ ſoo wel dooꝛ natuyꝛlÿcke als politÿcke redenen/ verobligeert was mÿn behoudenis te ſoecken dooꝛ't ontrecken van mÿn ſelven/ vooꝛ een ſekeren tÿt/ van het geſichte beyde van mÿn Vꝛienden ende Vyanden. Ende ick beroep my op alle onpartydige Menſchen te ooꝛdeelen / of ick niet een rechtveerdighe ooꝛſaeck hebbe om mÿn ſelven te bevꝛyden uyt de handen van die gene welcke veranderen hare Maximen met haere conditien/ ende dewelcke niet beſchaemt zÿn opentlick te trachten nae't bederf van den Adel/ om wegh te nemen hare negative Stemmen/ onder wien de Leere van Democratie wert liever ghefavoꝛiſeert als geſtraft. Ende aengaende hare meyninge van weghen mÿn Perſoon/ haere bevelen ende belaſtingen/ ende ſcherper Wachten om op my te paſſen/ als oock het af-ſetten van de meerendeel van mÿne Dienaers/ dewelcke ſy te voꝛen vꝛywilligh toegelaten hadden

den op my te passen/ genoegsaem getuygen. Dese myne ontreckinghe en woude ick niet dat men het qualijck verstaen soude: Want ick ernstelick en neerstelick my vervorderen sal/ al waer ick tegenwoordigh ben/ ofte wesen mach/ vast-stellende een wel-gegrondeerde Vrede/ ende dat (soo veel als mogelick is) sonder de effusie ofte uyt-stortinghe van meer Christen bloet: om welck te doen/ hoe menichmaels heb ick versocht ende gheprefteert om gehoort te worden/ en nochtans en is my gheen gehoor verwaerdigt. Kunnen eenige redelicke Menschen duncken dat sonder het selve (nae de gemeene loop van saken) een goede ende vaste Vrede kan gestelt werden? Dat dan Godt die gene wil segenen welcke refuseren haren eygen Koning te hooren spreken? Voorseker neen: Jae/ ende dat meer is/ ick voege daer by (behalven wat my selven aengaet) dat/ 'ten zy alle andere voornaemste Interessen/ niet alleen ghehoort/ maer oock een rechtveerdighe voldoeninge haer gegeven wert/ te weten/ de Presbiteranen/ Independenten/ d'Armeye/ die ghene die my by-ghestaen hebben/ als oock de Schotten.) Ick segge/ daer en kan geen (ick spreke niet van miraculen/ zijnde naer mijn sin een bysondere vermetenheyt de selve te verwachten/ ofte daer op te betrouwen) een behouden en gheduyrige Vrede zijn.

Nu/ ick en kan niet anders segghen/ dan dat de behoudenisse van mijn persoon was een dringende oorsaecke van mijn af-wijcken: also oock (Godt is mijn getuyge) de gemeene Vrede niet minder voor mijn oogen is. Ick en kan gheen beter wegh vinden of bedencken om mijn voor-nemen uyt te drucken/ (ick en weet niet wat een wijser Mensch magh doen) als door't versoecken/ ende ernstelick te begeeren/ dat alle de voornaemste Interessen mogen gehoort werden/tot dien eynde dat sy alle rechte satisfactie mogen hebben/ als namentlick/ de Armeye/ (aengaende de andere/ hoewel het noodsakelick is/ nochtans niet als ick meyne soo difficijl te vrede te stellen) behooren in mijn oordeel te genieten de vryheydt van hare conscientien/ ende een Acte van oblivie/ ofte bevrydinghe te hebben/ 'twelcke soude strecken ende dienen voor alle andere mijne Onderdanen/ ende dat alle haere achterstellinghe soude dadelijck ende volcomentlick betaelt zijn: Het welcke ick wil aen-nemen te doen/ indien ick magh gehoort werden

den

den/ ende dat ick niet verhindert magh werden in't ghebruycken van soodanige wettelijcke en eerlijcke middelen als ick kiesen sal/ tot uyt-voeringe van dien. Ten besluyte/ soo laet toe dat ick met vryheyt/ eere/ ende behoudenisse magh gehoort werden/ ende ick sal terstont af-breken dese wolck van bedeckinge en af-wijckinge/ ende sal mijn selven stellen tot voor-standt/ ende als Vader van't Vaderlandt.

CHARLES, R.

Wt Hampton-Court, 11. *Nov. stylo veteri.* 1647.

